

بسم الله الرحمن الرحيم

Haber-Yorum

Avrupa'nın Stratejik Endişeleri

Küresel Bir Enerji ve Gıda Krizi mi, Yoksa Amerika'nın Pervasızlığının Sonuçları mı?

Haber:

Avrupa beklemede, NATO ise teyakkuzda... Muhtemel bir Rus tırmanışı yaşlı kıtayı endişelendiriyor. (Erem News)

Yorum:

Avrupa'daki hareketlilik ve olağanüstü duruma hazırlık çağrıları, yaşlı kıtayı ve dünyayı etkileyebilir. Peki bu hazırlıklar Rusya ile olası bir savaşa mı yönelik, yoksa ABD-İran savaşının kapsamı genişleme yolunda mı?

Aslında Avrupa'nın doğrudan bir Rus işgalinden korktuğundan bahsetmek pek doğru ve mantıklı görünmüyor; zira Moskova, herhangi bir çözüm veya çıkış yolu bulamadığı Ukrayna savaşına iliklerine kadar batmış durumdadır ve (nükleer caydırıcılık tehdidini bir kenara bırakırsak) esasen NATO ittifakına karşı koymaktan bile acizdir. Rusya, derinliklerini ve petrol rafinerileri ile uçak fabrikaları gibi kritik tesislerini hedef alan 2600'den fazla İHA ile ağır darbeler almış ve bunun öncesinde de (Rus sanayisinin gururu!) stratejik dev uçakları da imha edilmiştir.

Bu gerçeklik, Rusya'nın zayıflığı ve çaresizliğinin kesin bir kanıtı olduğu gibi aynı zamanda kendisini yıpratın ve Avrupa ekonomisini tüketen bir savaşın sonuçlarından duyduğu korkunun ve Pekin'in, ABD'nin sert yaptırımlarından çekindiği için Rusya'ya yardım elini uzatmaktan kaçınmasının da bir kanıtıdır. Rusya, Avrupa ve Çin'in, bu meselenin anahtarının sadece Amerika'nın elinde olduğunu bildikleri açıktır; Amerika'nın NATO ve Avrupa'dan ordusunu çektiğini gördüğünüzde, işte o zaman Avrupa sahnesinde şiddetli bir savaştın söz edilebilir; bunun dışında özellikle Ukrayna'ya sağlanan muazzam destek ve bizzat Rusya'nın İran ve Kuzey Kore'den yardım talebine başvurması, Rusya'nın kırılmadan önce bir süre daha dayanma çabasından fazlasına muktedir olmadığını göstermektedir.

O halde Avrupa'nın gerçekten korktuğu şey nedir? Yaşlı kıtanın en büyük ve en ciddi korkusu, ekonomisinin zayıflığında, kış mevsiminin yaklaşmasında ve Körfez, İran ve Rusya'dan gelen enerji tedarikinin kesilmesinde yatmaktadır; zira bu durum krizleri daha da ağırlaştırmış ve sayısız kayıplara neden olmuştur; nitekim sadece Almanya'da yaklaşık 1.094.000 fabrika, şirket ve proje kapatılmıştır; bu da on binlerce işçinin sokağa atılmasına neden olurken, Avrupa'nın çeşitli bölgelerinde her gün 634 fabrika kapanmaktadır. Buna ek olarak, Suudi Arabistan ve Körfez bölgesinden ithal edilen gübre tedarikinde yaşanan kesintinin, tarım sezonunda son derece ciddi bir etkisi olacaktır.

Tüm bu hareketler ve krizler, hedeflerini gerçekleştiremeyen ABD'nin İran'a karşı yürüttüğü savaşın kökenlerine dayanmaktadır; Amerika'nın ana hedefi ise, Ortadoğu'yu yeniden şekillendirmek ve onu dünya devletleri dışında, kendisine ait bir bahçe haline getirmektir. Hakikatinde bu savaş bizzat İran'a yönelik değildi; zira tarihsel olarak İran, ABD'nin çıkarlarına hizmet etmekten ve onun peşinden gitmekten geri kalmamıştır; çünkü İran, ABD'ye Afganistan ve Irak'ta yardım etmiş ve Körfez ülkeleri de ABD'nin abasına sığınmaları, askeri üsler kurmaları ve bölgenin ekonomisi ile enerji kaynakları üzerindeki kontrolünü sağlamlaştırması için onun önünü açmıştır. Bu sayede Rusya, Çin ve Avrupa gibi rakip sanayi ve ticaret ülkelerini besleyen enerji kaynakları ve tedarik yollarını kontrol altında tutmaktadır.

Uyarı çığlıklarını yükseltmeye başlayan, gıda ve enerji krizine hazırlanan ve halklarından “kemer sıkmalarını” talep eden Avrupa'ya gelince; liderlerinin bu uydurma krizlerin asıl müsebbibinin Amerika olduğunu kabul etmelerine rağmen, bu sayede onun kırılganlığının, zayıflığının ve Amerika'ya bağımlılıktan kurtulup onun abasından çıkmak için doğru kararı almadaki acizliğinin boyutu açığa çıkmıştır. Bu nedenle alarm durumunun ilan edilmesi ve halklardan su ile gıda stoklamasının istenmesi, kaynak yetersizliği ile tedarik zincirlerinin kesintiye uğramasının doğuracağı sonuçlara yönelik gerçek bir hazırlıktır.

Dünyanın bu savaş nedeniyle yaşadığı enerji arzındaki kesintiler, enerji fiyatlarındaki artış ve gübrenin ortadan kalkması, dünyayı sarsacak bir gıda krizinin ve ekonomik tsunaminin bir habercisidir; bundan bizzat Amerika bile kurtulamayacaktır. Nitekim Amerika, İran topraklarında doğrudan bir askeri çatışmaya girmekten başka bir çıkış yolu bulmaktan aciz bir hale gelmiştir; ama bu, üst düzey askeri komutanlarının uyarıda bulunduğu bir seçenektir; zira ABD Genelkurmay Başkanı, Trump'ın kara savaşı kararı alması halinde istifa edeceğini ima ederek, böyle bir adımın tehlikesini ve felaketle sonuçlanacak etkilerini ortaya koymak için sokaklara çıkacağını vurgulamıştır. Dolayısıyla diğer ülkeler gibi Amerika da; yaklaşan ara seçimlerde Cumhuriyetçi Parti'yi sarsabilecek büyük bir halk hoşnutsuzluğundan mustarıptır.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Salim Ebu Sebeytan